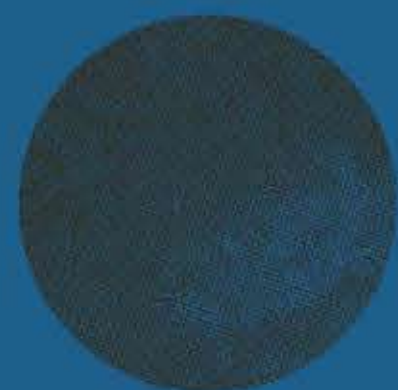
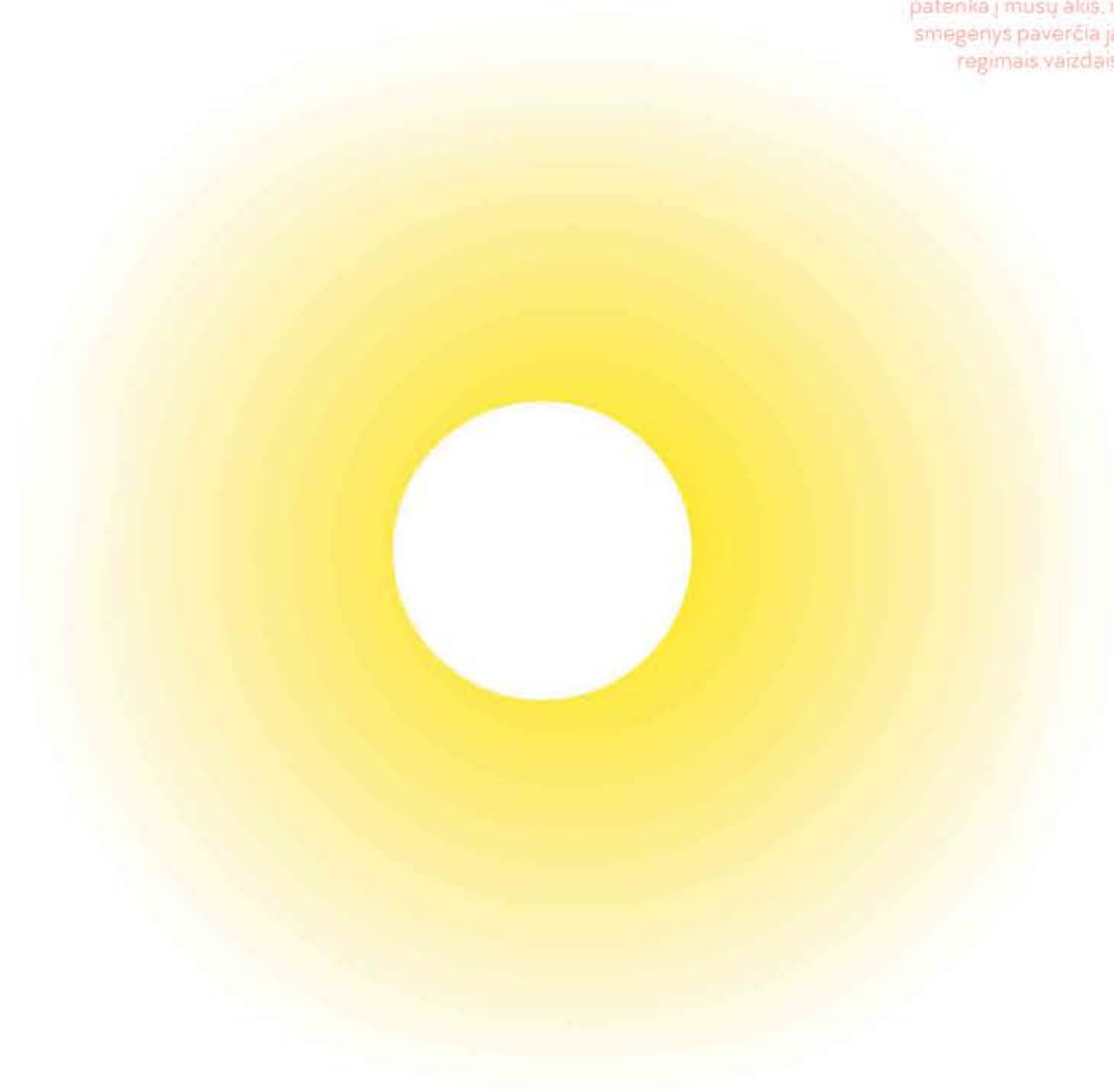

Pradžioje buvo visiškai tamsu, nieko nematyti.

Mes matome, nes yra
šviesa. Atspindėdama
supančius daiktus, šviesa
patenka į mūsų akis, ir
smegenys paverčia ją
regimais vaizdais.

Ir tada radosi šviesa*.

Vos gimę kelias dienas
matome neryškių vaizdą
aukštyn kojomis. Pamažu
smegenys išmoka jį
tinkamai apsuikti

Akių spalva priklauso nuo rainelės spalvos, tiksliau, nuo joje esančio pigmento melanino kiekio.

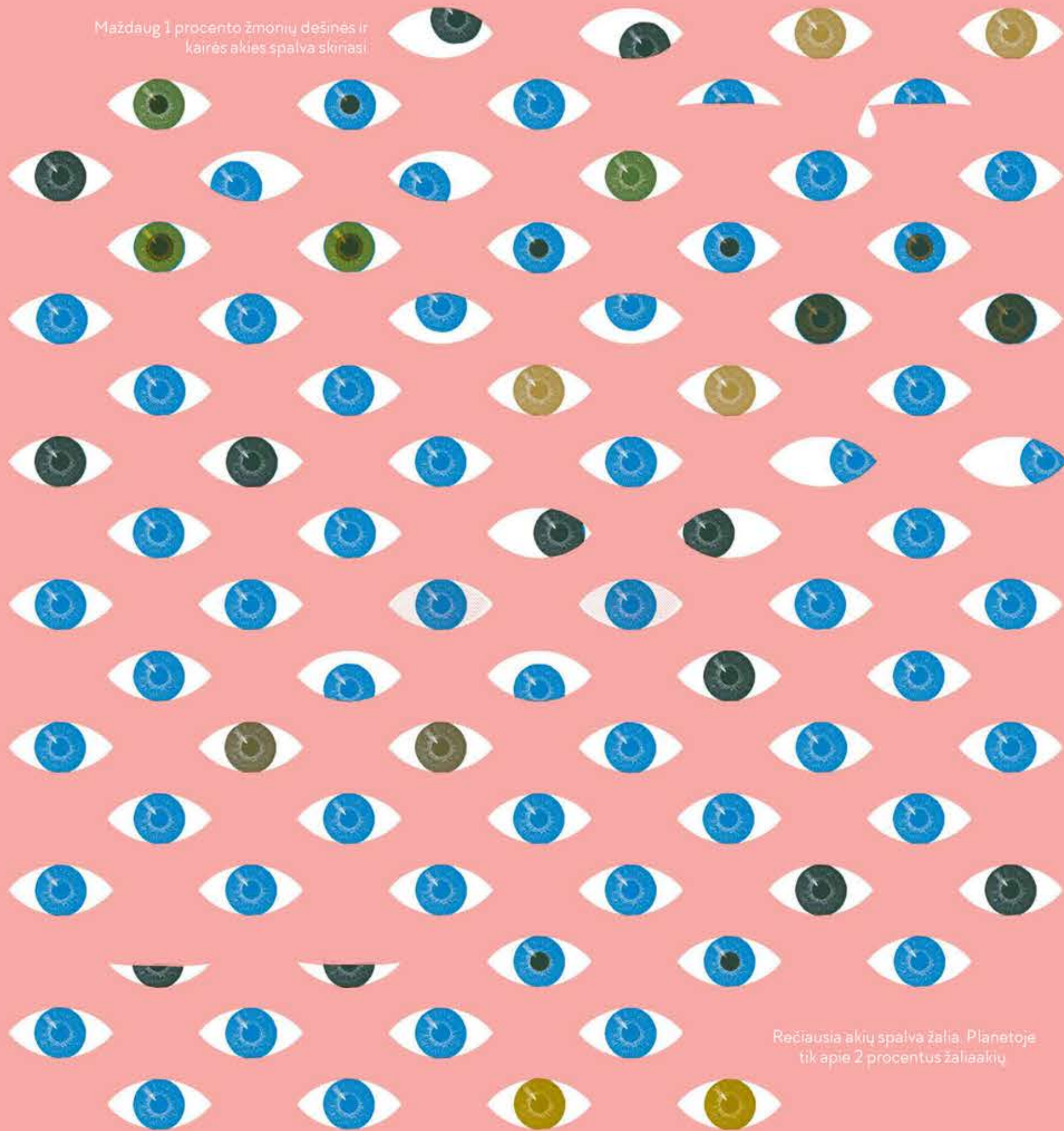
Kaip ir pirštų atspaudai, rainelė yra unikali, nepakartojama.
Nuskaitytas rainelės atspindys naudojamas asmens tapatybei nustatyti.

Išaušo nauja diena.
Aš atsimerkiu.

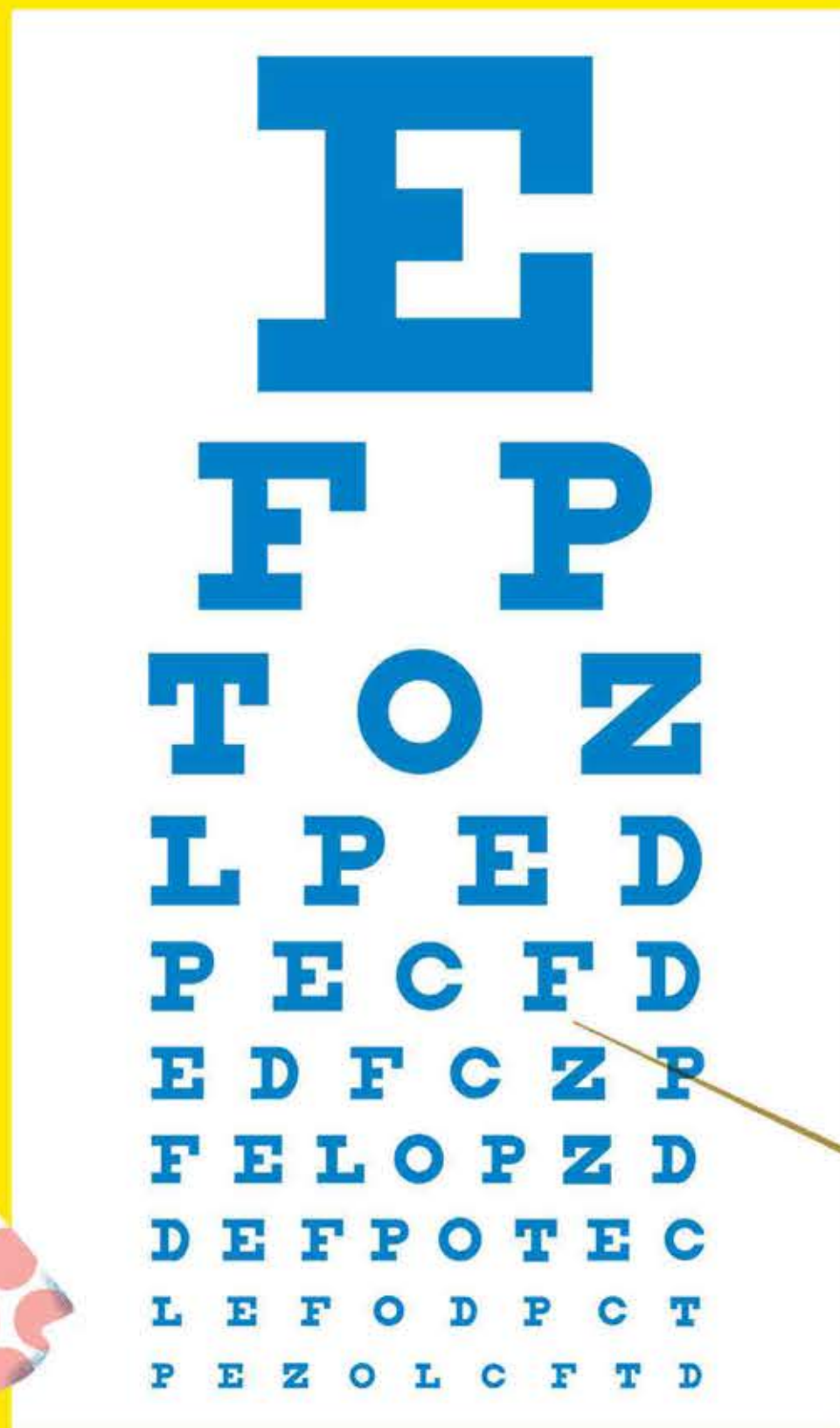
Mano akiratyje tiek
daug įdomybių.

Maždaug 1 procento žmonių dešinės ir
kairės akies spalva skiriasi

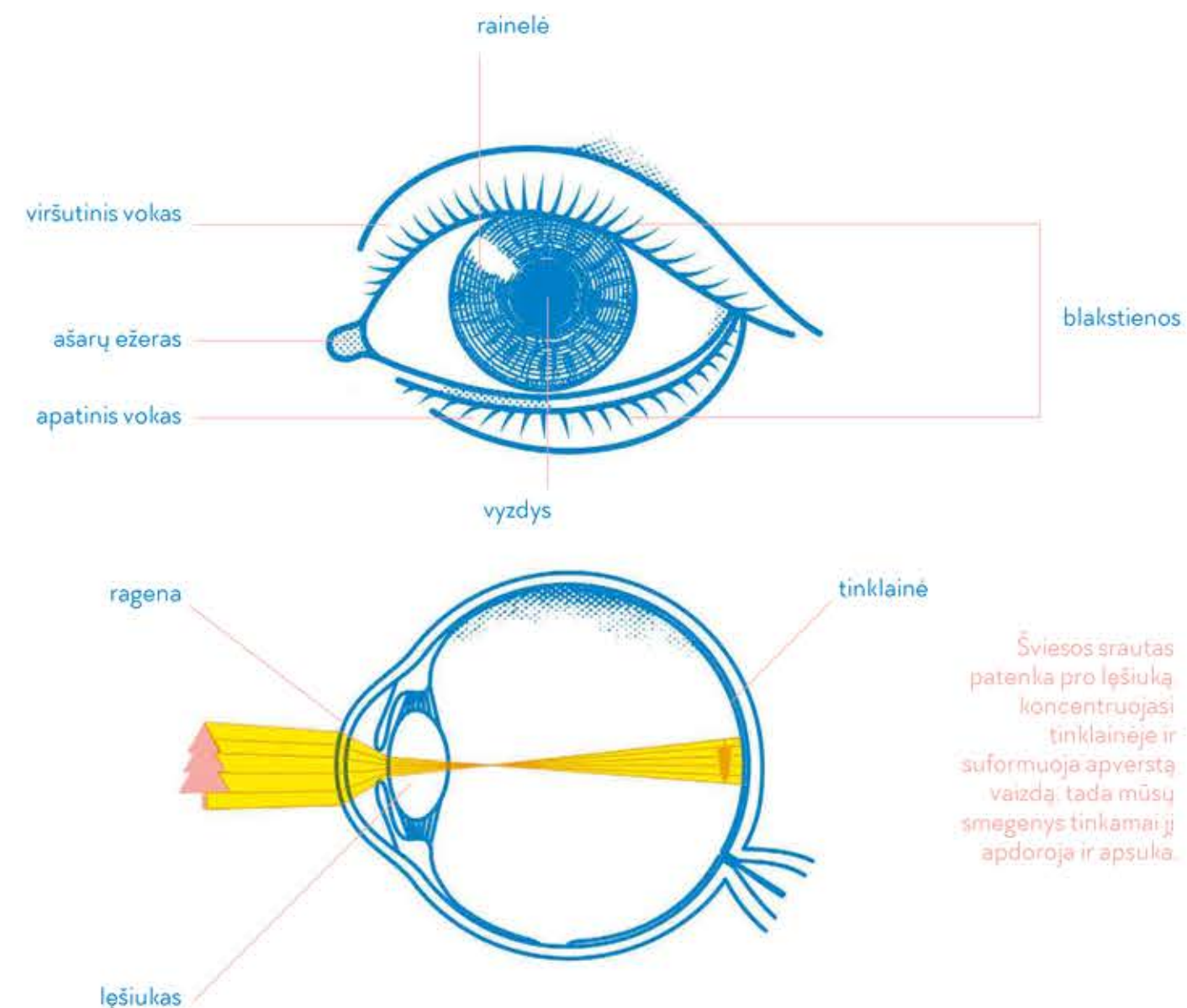
Rečiausia akių spalva žalia. Planetoje
tik apie 2 procentus žaliaakių

Regėjimas –
svarbiausias žmogaus
pojūtis. Bemaž 40
procentų smegenų
žievės apdoroja
informaciją, kurią
suteikia rega.

Regėjimo tikrinimo
lentelė

Gydytojas oftalmologas
žino viską apie mūsų
akis ir regą.

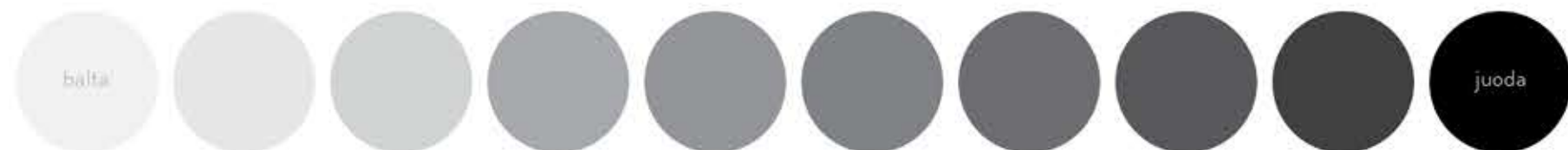

Mano akys – jautrus ir sudėtingas mechanizmas. Jos pastebi menkiausias
smulkmenas ir parodo man viso didelio pasaulio vaizdą.

Yra trys pagrindinės spalvos: geltona, mėlyna ir raudona. Jos neišgaunamos iš kitų spalvų.

Sumaišę šias spalvas, gauname antrinius derinius.

Šios septynios spalvos yra šviesos spektro spalvos. Jas matome vaivorykštėje.

Be spektro spalvų, yra daugybė kitų. Daugelis turi pavadinimus.

Žmogaus akis gali skirti apie 7 milijonus atspalvių. Vidutiniškai žmogus mato kelis šimtus tūkstančių atspalvių. Daugiausia – kelis milijonus – mato dailininkai.

Spalvos veikia mūsų nuotaiką. Jos gali pralinksminti, nuliūdinti, nuraminti, net sukelti alkio pojūtį. Geltona ir oranžinė žadina apetitą. Raudona patraukia dėmesį ir įspėja apie pavojų. Mėlyna suteikia harmonijos ir saugumo jausmą, o žalia mums siejasi su gamta ir sveikata.

Regos ypatybė, kai žmogus neskiria vienos ar kelių spalvų, vadinama daltonizmu.

Mano akys mato gausybę spalvų, tonų ir atspalvių!

Pirmieji veidrodžiai nuo III iki I tūkstantmečio pr. Kr. buvo gaminami iš sidabro, vario ar bronzos. Tokio veidrodžio paviršių reikėdavo ilgai šlifuoti. Laikui bėgant jis tamsėdavo, atspindys darydavosi neryškus.

Matau save veidrodyje. Įdėmiai apžiūriu veidą, pažįstu net menkiausią savo bruožą.

Pamažu žmonės išmoko pasigaminti veidrodžių iš stiklo. Paviršių padengdavo plonu sidabro, aukso ar alavo sluoksniu.

Mūsų laikais veidrodžiai gaminami panašiai.

Tačiau veidrodis ne visada parodo, kas esu iš tiesų.